

„FÉLJÉTEK AZ ISTENT, ÉS NÉKI ADJATOK DICSŐSÉGET!” (Jel. 14:7.) SOLI DEO GLORIA!

RADOSTYÁNI SION

A RADOSTYÁNI EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA * XXVI. ÉVFOLYAM 1. SZÁM * 2018. FEBRUÁR * SZERKESZTI: VÁRADY ZSOLT

A TARTALOMBÓL: Levél az Olvasóhoz * Igehirdetés – Isten országának ereje * A radostyáni egyházközség 2017. évi statisztikája * Őrizzétek meg ezt a népet! * Kondói krónika, hírek * Várady József lelkipásztor halálának 10. évfordulójára emlékeztünk * Paradicsom és pokol * Assisi Ferenc imádsága * A kondói egyházközség 2017. évi statisztikája * Magyar szemmel: Wass Albert emlékévé * Krónika, hírek *

2018. január 27-én az ökumenikus imahét záróalkalmán Sajóbáonyban,

Első sor: Várady Zsolt lp., Bányiné Varga Erzsébet lp., Zakamé Tözsér Marika, Erdődi Miklósné, Bulátkó Viktorné, Terike;
második sor: Sztupák Péterné, Kelemen Lajosné, dr. Palágyi-Deák Katalin, Gyöngyösi Istvánné, Rác Gábor, Gál Gyuláné,
Bendzsuk István kántor, Lengyel János; harmadik sor: Kutas Gyuláné, Nagy Istvánné, Sári Csaba,
dr. Zakar Annamária, Németh Erzsébet, Németh Rozália, Szilva István, Hécezi Imre, Szemere Attila; negyedik sor: Mannheimné
Pozsgai Erzsébet, Kutas Gyula, Bíró Bertalanné, Tóth Istvánné, Szemere Attiláné, Nagy Lajos, Tóth Béla

Wass Albert: Hontalanság hitvallása

Hontalan vagyok,
mert vallom, hogy a gondolat szabad,
mert hazám ott van a Kárpátok alatt
és népem a magyar.

Hontalan vagyok
mert hirdetem, hogy testvér minden ember
s hogy egymásra kell, leljen végre egyszer
mindenki, aki jót akar.

Hontalan vagyok
mert hiszek jóban, igazban, szépben.
Minden vallásban és minden népben
és Istenben, kié a diadal.

Hontalan vagyok
de vallom rendületlenül, hogy Ő az út s az élet
és maradok ez úton, míg csak élek
töretlen hittel ember és magyar.

Levél az Olvasóhoz

24 évvel ezelőtt derült ki, hogy van nekünk Radostyánban egy lábbal tiport örökségünk. Ősi templomunk padozata alatt színével felfelé, deszka gyanánt beépítve 3 csodálatos, festett fa kazetta az egykori templombelsőből. Budapestről a templom állapotát felmérő szakértők hívták fel ezekre a figyelmünket. Kettőt megmentettünk, restauráltattunk, gyülekezeti termünk ékes díszei azóta. A 250 éve festett kazetták, Szobonya Miklós bíróságának idejéből hirdetik a templomszerető ősök nemes ízlését és áldozatokra kész szeretetét Isten szent hajléka iránt.

Sok egyebet is örököltünk atyáinktól. Ingó és ingatlan dolgokat. Van, aki földet, házat, családi történeteket, mindnyájan géneket, adottságokat, hajlamokat, kedvező vagy kedvezőtlen tulajdonságokat. Mint nemzeti közösség vagy emberiség örököltünk műalkotásokat, festményeket, szobrokat, irodalmat, történelmet és a természettudományban elért eredményeket. Vannak költőóriásaink, írónagyságaink, ha csak a magyar reformátusok közül említek néhányat az irodalom területéről, Arany Jánosunk, aki presbiter volt, Tompa Mihályunk, aki ref. lelkész volt, Ady Endrénk, Csokonaink, Jókaink, Móriczunk, vagy az idén emlékévvvel is ünnepelt Wass Albertünk, vagy a természettudományok területéről: a két Bólyai Marosvásárhelyről, Szentgyörgyi Albert Szegedről, Teleki Sámuel Afrika kutató, báró Eötvös Lóránd ... A szellemi örökség lehetővé teszi, hogy nem kell mindent előlről kezdenünk. Mert nem is lehet. Nincs rá idő. Ráépíthetünk emberi örökségeinkre.

Jézus követőiként tudjuk, hogy van Istentől készített örökségünk is. Ez az ő országa. Isten és az ő kegyelmessége Igéje építhet fel és adhat örökséget minden megszenteltek közt. A mindenható Úr, a Jézus-arcú Isten nekünk ígéri ezt az örökséget. Vajon észre vesszük-e? Ha igen, tudunk-e jól élni vele? Mert az örökséget el is lehet tékozolni, mint tékozló fiak. S mennyi mindent el is tékozoltunk már. Elvesztítettük Hazánk kétharmad részét, dicső múltunknak csak síri visszfénye sejlik várromjainkon. Mennyi mindent elfelejtettünk, amit nagyon jól észben kellett volna tartani. De Isten leírta, hogy el ne felejtsük, az Élet Könyvébe, hogy van mennyei örökségünk, hogy ne felejtkezzünk róla meg soha. Ne tiporjuk lábbal, legyünk hálásak érte, Isten kimondhatatlan szeretetéért, boldoggá tevő ajándékáért. S tudjunk küzdeni a jóért, a szépért, a nemesért, legyen hitünk és onnan felülről kapott erőnk szeretetben végigküzdeni ezt a földi életet minden nehézsége ellenére. Mert végül, aki győz, örökségül nyer mindent, és annak Istene lesz az Úr, és az fia neki. Legyünk azért Benne örvendező, boldog gyermekei örök dicsőségére!

„...nem beszédben áll az Istennek országa, hanem erőben.”

(I. Korinthus 4:20.)

„...áron vétettetek meg; dicsőítétek azért az Istent a ti testetekben és lelkeitekben, amelyek az Istenéi.”

(I. Korinthus 6:20.b.)

Kedves Testvéreim! Aki sokat beszél, keveset mond. Vagy: sok beszédnek sok az alja. Kevés, de őszinte szóval elmondani valamit többet ér, mint ezer szóval fecsegni a semmiről. Azt mondja az ige egy helyen: nem a ti bőbeszédűségetek miatt hallgatja meg Isten imádságaitokat, hiszen tudja szívetek kérését, mielőtt még szavakba öntenétek azokat.

Van, aki úgy gondolkozik, hogy majd az idő megváltoztat mindent, jobbra fordul élete, előnyösebb helyzetbe kerül. Az üresen múló idő olyan, mint a hiábavaló beszéd. Nem old meg semmit. Sőt rosszabb lesz a helyzet. Az üresen múló idő, mint egy palack bor elfogy, a hiábavaló beszéd pedig nem gyógyít sebeket, nem ad vigaszt, nem lelkesít, nem erősít. Hiábavaló marad.

Csak a hitből jövő cselekedeteink, csak a hittel kimondott szavaink teszik jobbá a világot. Ha Isten akarata szerint szeretetben éljük életünket, akkor nem csak üresen múlik, de tartalommal telik meg, emberi kapcsolatok által teljesedik ki, értékekkel, lelki kincsekkel gazdagodik Tőle kapott életidőnk. Ha nem a hiábavalóság felesleges cselekedeteit tesszük, ha nem üres fecsegségben éljük ki magunkat, hanem Isten Szentlelke által erővel és hatalommal őrizzük, ami ránk bízott, akkor olykor a teremtés csodáját magunk is átéljük, amikor valami újat, nemeset, nagyszerűt, szemet, szívet gyönyörködtetőt tehetünk Isten dicsőségére, embertársaink és a magunk üdvösségére. Átélik a csodát, amikor Isten egy kis gyermekben ránk mosolyog. Ha Istennel járunk az életben, meg kell tapasztalnunk a csodát. Éppen úgy, mint az ötezer embernek, amikor Jézus kenyeret adott nekik. Vagy mint a kánai menyegzőben, amikor a vízből lett legjobb bort adatta a vendégek elé.

Legyen példa előttünk Jézus, aki nem úgy tanított, mint az írástudók és a farizeusok, hanem tanításából mindig erő és hatalom áradt. Ezzel az erővel és hatalommal beteljesedve dicsérik Istenünket mind testünkben, mind lelkünkben, teljes valónkkal! Ne felejtsetek, ha csak mákszemnyi, az evangélium szavaival mustármagnyi hitetek van is Istenben, hegyeket mozdíthattok ki helyükről.

Egyszer egészséghét volt iskolánkban. Hallottunk érdekes, olykor meghökkentő, sőt sokkoló előadásokat az egészséges életmódról, vagy éppen annak hiányáról és a veszedelmekről, melyeknek sok fiatal ki van téve. Hallottuk azt, hogy milyen nagy kincs egészségesnek lenni testi és lelki értelemben. Test és lélek elválaszthatatlanul alkotják az egészséges emberben. Ha beteg a lélek, a test is szenved, és előbb vagy utóbb megjelennek a testi (szomatikus) tünetek is. Sokszor a test betegszik meg, s cipeli az erős, hívó lélek a testi nyomorúságokat.

Miért is kell vigyázni a testi, lelki egészségünkre? Mert számadással vagyunk ezekért. Istentől kaptuk testünket és lelkünket, így Istenéi vagyunk testestől-lelkestől, egész valónkkal. Úgy őrizzük meg leginkább a ránk bízott nagy kincset, ha rendeltetészerűen élünk vele. Nem lehet lapáttal kertet ásni, nem mehetünk iskolába bőrönddel hozva a felszerelésünket, ahogy nem lehet a szántóföldön személyautóval közlekedni. Nem arra vannak kitalálva. Testünket, lelkünket, egyszóval életünket nem azért kaptuk, hogy tönkre tegyük, elzüllesszük, rosszra, bűnre adjuk, hanem arra, hogy keresztyéni rendeltetésünk szerint éljünk, azaz a Szentlélek templomává magasztosuljunk, Istent dicsőítsük teljes életünkkel, egész valónkkal testestől-lelkestől, mert az övéi vagyunk mind életünkben, mind halálunkban. Nem üres fecseggel, hanem a szeretet cselekedeteivel, mert Isten országa nem beszédben áll, hanem erőben! Bőjtben is és mindörökké. Ámen.

Várady Zsolt lelkipásztor

A radostyáni református egyházközség 2017. évi statisztikája

99 alkalommal volt gyülekezeti **istentisztelet**. Egész évben összesen 537 fi, 983 nő és 182 gyermek vett részt az istentiszteleteken, összesen: 1702 fő. Egy istentiszteleten átlag: 5 fi, 10 nő, 2 gyermek, összesen: 17 fő/istentisztelet.

Megkereszteltünk 1 fit és 2 lányt, összesen 3 főt, Csósz Árpádot, Kiss Noémit és Soós Liliánát. **Konfirmált** 2 fi, Csósz Árpád és Csendi Sándor. **Esküvő nem volt**. **Eltemettünk** 2 fit és 3 nőt, összesen 5 főt, Száva Pálné Lippai Gizella 83 é., Szabó Lajos 65 é. Sóskúton, Valent Istvánné Szabó Terézia 74 é., Demeter Józsefné Szabó Anna Mária 67 é., idős Szedunka Pál 71 é. testvéreinket.

Emlékharangszó volt: nh. Gulyás Jánosnének II. 24-én, nh. Nt. Várady Józsefné dr. Gulyás Jolán Klárának V. 24-én, nh. Lőkös Istvánnak VIII. 14-én, nh. Király Sándornének IX. 16-án, nh. Király Gyulának és Gyulánének X. 27-én, nh. id. Lőkös Andrásnak XI. 30-án.

Isten dicsőségére adományok: Sarkadi István és neje 10.000.-, N. N. 2.000.-, Miklós Árpád és családja 5.000.-, Demeter Károlyné 5.000.-, id. Demeter Józsefné 20.000.-, Tóth Lászlóné 5.000.-, Soós Liliána keresztelőjekor szülei 10.000.-, nh. Valent Istvánné unokahúgai 5.000.-, Almásiné Király Juliánna 10.000.-, Demeter Csaba és családja 10.000.-, Király Béla és Gyula 10.000.-, Lukács Lajos 2.000.-, Kuttor László és családja 5.000.-, Papp József és családja 3.000.-, Schwaitzer Jánosné és családja 10.000.-, Várady Zsolt és családja 20.000.-. **Összesen: 132.000.-.**

Úrvacsora 6-szor volt. A szent jegyeket adták böjtre özv. Tóth Istvánné III. 19-én (9 fi, 15 nő, 24 fő), húsvétra Gyöngyösi István és családja IV. 16-án (11 fi, 24 nő, 35 fő), pünkösdre Demeter Csaba és családja VI. 4-én (15 fi, 16 nő, 31 fő), újkönyérre Tóth Lászlóné VIII. 27-én (11 fi, 19 nő, 30 fő), újborra Sarkadi István és felesége X. 22-én (11 fi, 17 nő, 28 fő), karácsonyra Soós Lajos és családja (22 fi, 28 nő, 50 fő). 2017-ben úrvacsorával élt összesen: 79 fi, 119 nő, 198 fő. Átlagosan: 13 fi, 20 nő, 33 fő.

Legátus kétszer volt, mindkét alkalommal Debrecenből: húsvétkor Simon Zita, pünkösdkor Lázár Bulcsú I. éves.

Éves perselypénz: 427.160.-; 4.315.- istentiszteletenként és 251.- fejenként.

Éves egyházfenntartói járulék: 633.500.-. Ez alapján 106 egyházfenntartónk van.

Karácsonyi kántálásra adomány volt 73.500.-.

SOLI DEO GLORIA!

A kondói címlapon lévő képen: Fajder Gábor polgármester, Várady Zsolt lelképásztor, Fajder Gáborné, Tózsér Gyuláné kurátorasszony, Szász Lajos presbiter, Szabó Beatrix konfirmandus, Végső Gyuláné, Fekete Ferencné, Sztollár Gyuláné Várady Katalin, Pócsik Ferencné, Tresza Jánosné, Tóth Tiborné, Molnár Barnáné. A második képen: Végső Gyuláné, Fekete Ferencné, Várady Katalin, Pócsik Ferencné, Tresza Jánosné, Tóth Tiborné, Molnár Barnáné, Pócsik Tiborné presbiter, dr. Molnár Krisztina, Kántor Zsoltné, Festő Imréné, Tózsér Imréné, Várady Gábor lp., Festő Tamás, Festő Imre, Tózsér Zsuzsa, Bíró Fanni, Bíró Ferenc, Antal Gyuláné presbiter.

„Őrizzétek meg ezt a népet!”

(Gondolatok Várady József: Tiszáninnen református templomai c. könyve olvasása után)

Szinte áhítattal veszi kézbe az ember ezt a szép kivitelű albumot, amely a Tiszáninnen református templomai címet viseli. A szerző, Várady József, a Miskolc melletti Kondó református lelkésze, aki tollal és fényképezőgéppel nyolc évig járta a vidéket, míg ehhez a szívmengető munkához az anyagot összegyűjtötte. Nemcsak a 296 templom, imaház, harangtorony egyháztörténeti és építészeti ismertetése e mű, ennél sokkal több, nemzeti kultúránk forrásvidékeit mutatja be, s azt a megtartó erőt érzékelteti, amely nemcsak az elmúlt vérzivataros századokban, de az elmúlt negyven évben is, mikor hazátlan volt a nemzeti érzés, megőrizte az embert, megőrizte az istenhitet és a magyarságtudatot. Rab Zsuzsa költő a könyvhöz írt beköszöntő versében az „Örtornyok”-ban ezt fogalmazza meg: „Napnyugat s napkelet határán / örködtetek de sokszor árván! / tűzkormosan, árvízben ázva, / dülő hadaktól meggyalázva. / »Tebenned... eleitől fogva...« / egymás kezét és szívét fogva, / kik töretlen gerinccel álltunk, / ma sem görnyedhet meg a hátunk.” Nézegetem az ősi templomokat. A legkorábbiak román stílusúak. A XII. században is állt már a boldvai, rásonyi, szalaszendi istenháza. Királynéi telepésfalu volt Tornyosnémeti, Vilmány, Göncruszka, Vizsoly. Csak szemegetek a falunevekben, csodálatos ízük van, legszívesebben mind felsorolnám. Ezért a nagy kalandért irigylem csak Várady tiszteletes urat, ahogy sorra járta ezeket a fészeknyi falvakat. A tatárjárás lerombolta templomok maradványain már a gótika stílusában törnek a magasba a falak Berzéken, Kázsmárkon, Tomoron, Zubogyban és Zsujtán. S miből emelkednek ismét fel a lerontott falak? A falu népének összefogásából. (Nem állami pénzekből, mint a párházak és pártüdülők.) Istenháza az utolsó nélkülözhetetlen fillérekéből, a kétkezi munkából és a népi mesterek istenáldotta tehetségéből épült fel. Meg is örökítik ezt nagy öntudatosan, például a szalonnai templom szószékén e felirattal: „A Szalonnai Helvetz vallás tételt tartó Ekklesia ezen koronát és katedrát Maga Közönséges Költségén készítette, 1801.” A hasonló feliratok mellett gyakoriak a versek is a karzatokon. A taktabáji templomban olvashatók szerzője báji Patay Sámuel. Máig ható például e sorok bölcsessége: „Eröss torony az Úr neve és oltalom / Az igaznak itten lészen nyugalom / Ó tiszteltetik itt nem más oly hatalom / A kiben nem lehet tellyes bizodalom.” A könyvet olvasva nemcsak utazást tehetünk a zempléni, abaúji, borsodi, egervölgyi tájakon és ismerkedhetünk a több mint kétezer fényképen bemutatott templomokkal, amelyeknek jellegzetes részeit kinagyított felvételeken csodálhatjuk meg, de egy szellemi utazásban is részünk van. Hisz ezen a tájon volt lelkész a Bibliafordító Károli Gáspár, a költő Tompa Mihály, itt élt Lévy József. Az általa fordított Bibliarészletek és a két költő művein kívül találkozunk a kötetben Dsida Jenő, Reményik Sándor, Nyilas Samu, Buda Ferenc, id. Várady József (a szerző lelkész édesapja) verseivel. Bár nem költői szintű mű, de hasznos életviteli ismereteket ad a hajdani rimaszombati lelkész, Pálóczi Czinke István arany abc-je. Ezt írja az Öregek tisztelete cím alatt: „Vénemberből csúfot ne tégy, / Inkább szolgálatjára légy. / Gondolj arra, hogy majd egyszer / Te magad is megöregszel.” A templomok bemutatása után számos fénykép illusztrálja az egyházkerület vallásos közösségi eseményeit. Rab Zsuzsa így fejezi be az „Örtornyok” című versét: „Világoló kis faggyúmécsek, / örtornyaink, dacos-merészek, / rátok tekint a riadt-lélek: / Őrizzétek meg ezt a népet!” Erről a sikeres megőrzésről ad hírt ez a könyv.

(Magyar Nők Lapja, II. évf. 29. sz. 6. old. 1990. július 21.)

Átányi László

KONDÓI KRÓNKA, HÍREK

Szeretettel hirdetjük a böjti úrvacsora alkalmát. Február 18-án, böjt első vasárnapján az Úr szent asztalát megterítjük, az úrvacsorát kiosztjuk, az ünnepi istentisztelet a templomban lesz, fél 3-kor kezdődik. Előző nap, szombaton 4 órai kezdettel a gyülekezeti teremben tartandó **bűnbánati** istentiszteleten készülhetünk a szent vendégségbe.

Konfirmációi oktatásra négy gyermek jelentkezett Kondón.

Ebben az esztendőben **Isten dicsőségére adományok**: Balázs István 5.000.-, Mihály Bálint 6.000.-, Molnár Gyuláné 4.000.-, Sándor Miklós és családja 8.000.-, Kántor Zsoltné 2.000.-, Pontosné Szűcs Andrea 10.000.-, özvegy Gyulai Ferencné és Gyulai Ferenc 10.000.-, néhai Herman Imre hozzátartozói 20.000.-, Lukács Attila és családja 10.000.-, Tózsér Imréné 5.000.-, Pontos Zoltán 5.000.-, Balog Tibor 5.000.-.

A tavaly elvégzett **harangfelújításra** a mai napig **160.500.- forint adomány** érkezett. Az adományokat köszönettel nyugtáztuk.

Ebben az évben eltemettük január 5-én Mihály Bálint Istváné Üveges Erzsébet 62 évet élt, január 24-én Tóth István 54 évet élt, február 2-án Herman Imre Attila 69 évet élt, február 5-én özvegy Pontos Ferencné Gyulai Mária 67 évet élt testvéreinket és február 12-én G. Lukács János 80 évet élt presbiter testvérünket. Isten vigasztaló szent kegyelme erősítse és gyógyítsa meg a gyászolókat!

Emlékharangszó volt az idén: néhai Molnár Jánosnének január 16-án halála 1. évfordulóján, néhai Várady József lelkipásztornak január 21-én halála 10. évfordulóján, január 23-án néhai Bilkay Évának, január 28-án néhai Marcis Antalnak, február 1-én néhai Szűcs Andrásnének.

Február 9-én a két faluból 9-en részesei lehettünk a Lévay József Református Gimnázium által már több mint 2 évtizede évente megszervezett **Szólj, ötágú síp!** rendezvénynek a Művészetek Házában Miskolcon. Most a bácska-bánati valamint a horvát-szlavóniai elszakított és megszállt területekről érkezett református közösségeink mutatkoztak be kulturális műsorukkal.

KONDÓI HÍRNÖK

A Kondói Református Egyházközség lapja
Szerkesztő és kiadó:
Várady Zsolt lelkipásztor
HUNGARIA-3775 KONDÓ
Szabadság utca 77. szám
Villámposta:
kondoref@gmail.com
Telefon: +36/48/424-570
+36/30/639-2903
Honlapcímünk:
www.kondo.ref.hu
Megjelenik igény szerint,
de évente legalább egyszer.
Adomány az újságra
példányonként 50 forint.
Lapunknak szánt írásait,
a fenti címre kérjük.
XXVI. évfolyam 1. szám
2018. február

**„NINCS MÁR SZÍVEM FÉLELMÉRE NÉZNI SÍROM
FENEKÉRE, MERT LÁTOM JÉZUS PÉLDÁJÁBÓL,
MI LEHET A HOLTAK PORÁBÓL.
SZÜNJETEK MEG KÉTSÉGEIM, VÁLTOZZATOK
FÉLELMEIM REMÉNYSÉGGÉ S ÖRÖMÖKKÉ,
MERT NEM ALSZOM EL ÖRÖKKÉ.”**

347. DICSÉRET 3. VERS

„FÉLJÉTEK AZ ISTENT, ÉS NÉKI ADJATOK DICSŐSÉGET!” (Jel. 14:7.) SOLI DEO GLORIA!

KONDÓI HÍRNÖK

KONDÓI EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA * XXVI. ÉVFOLYAM 1. SZÁM * 2018. FEBRUÁR * SZERKESZTI: VÁRADY ZSOLT

- A TARTALOMBÓL:** Várady József lelkipásztor halálának 10. évfordulójára emlékeztünk
* Paradicsom és pokol * Assisi Ferenc imádsága * A kondói egyházközség 2017. évi statisztikája *
* Magyar szemmel: Wass Albert emlékévé * Radostyáni krónika, hírek *
* Levél az Olvasóhoz * Igehirdetés – Isten országának ereje *
* A radostyáni egyházközség 2017. évi statisztikája * Őrizzétek meg ezt a népet! * Krónika, hírek *

2018. január 24-én Kondó község és a gyülekezet megkoszorúzta néha Várady József lelkipásztorának emléktábláját halála 10. évfordulóján

Várady József halálának 10. évfordulójára

Tisztelt Gyülekezet!

Tőlünk több száz kilométerre is ismerték, emlékeznek néhai Várady Józsefre, aki Kondó község lelkipásztora volt. A hétköznapi emberek életét szinte teljesen kitölti a munkája és a családja, de az ő munkája 46 évig HIVATÁS volt, HIVATÁS a javából. Hiszen a lelkipásztori szolgálatból adódó keresztelesek, konfirmációk, esketések, temetések nem merítették ki ezt a munkát. Emlékszem rá gyermekkoromból, hogy a parókia kertjében nevelgette az anyáknapi tulipánokat. Jóleső érzés volt sokunknak, ha „nagybeteg” volt a családban és meglátogatta, vagy egy hirtelen, tragikus, feldolgozhatatlan haláleset után otthonukban vigasztalta a gyászolókat. De nem csak lelkipásztor volt, hanem nagy tudású ember is, aki az ország református templomairól írt könyveivel maradandót alkotott. Rengeteget fotózott, utazott és kis falunk híret még a tengeren túlra is elvitte. 1996-ban megjelent könyvében megírta a Kondói Református egyház történetét. Olyan fényképeket, dokumentumokat kutatott fel, aminek sokan még a létezéséről sem tudtak. Neki köszönhetően ismerhetik meg gyermekeink rég eltávozott déd- és üknagyszüleit, képet kaphatnak egy rég letűnt korról, s azokról az emberekről, akik előttünk jártak itt. Ez a könyv minden kondói ember öröksége. Ahogy a címer is, amit az ő kérésére és útmutatása alapján alkottak meg és ma is Kondó hivatalos címereként használunk. Kondó Község Önkormányzata 2013 március 16-án díszpolgári címet adományozott neki, amit özvegye vett át. Várady József tiszteletes úr olyan ember volt, aki tartalmas életet élt. Sokaknak segített a faluban, s nem várt érte köszönetet. Rengeteg napot áldozott az életéből arra, hogy támogatókat keressen az új parókia felépítéséhez vagy a templom újjátatásához. Szívvel lélekkel kondói volt. A falu minden lakóját családtagnak tekintette, békességre és egymás szeretetére kért minket. Gondjait, vívódásait nem láthattuk, azzal ő birkózott meg, mi csak a végeredménynek örülhettünk.

Most halálának 10. évfordulóján nem csak az emlékezés koszorúit helyezük el az emléktáblájánál, hanem kifejezzük a kondói emberek, a kondói gyülekezet tiszteletét is.

Fajder Gábor polgármester

A koszorúzáskor készült képen Antal Gyuláné, Geregúr Istvánné, Csernely Lászlóné, Varga Erzsébet, Szász Lajosné, Tajthy Árpád, dr. Palágyi-Deák Katalin

A PARADICSOM ÉS A POKOL

Uram, szeretném megtudni, hogy milyen a Paradicsom és milyen a pokol? – mondta egy szent ember. Isten odavezeti két ajtóhoz. Kinyitja az egyiket és megengedi az embernek, hogy betekintsen. A szoba közepén egy hatalmas kerek asztal volt és az asztal közepén egy nagy fazék, benne ízletes raguval. Az emberek, akik az asztal körül ültek csont soványak és halásápadtak voltak. Az összes éhezett. Mindegyiknek egy hosszú nyelű kanál volt a kezében, odakötözve a kezéhez. Mindegyikük elérte a ragus tálat és vett egy kanállal. De mivel a kanál nyele hosszabb volt, mint a karjuk, nem tudták a kanalat a szájukhoz emelni. A szent ember megborzosított nyomorúságukat, szenvedésüket látva. Isten ekkor azt mondta: Amit most láttál az a pokol volt.

Majd mindketten a második ajtóhoz léptek. Isten kitérte azt és a látvány, ami a szent elé tárult, ugyanaz volt, mint az előző szobában. Ott volt egy nagy kerek asztal, egy fazék finom raguval. Az emberek az asztal körül ugyanúgy hosszú nyelű kanalat tartottak a kezükben. De ez alkalommal az emberek jól tápláltak, mosolygósak voltak és nevetve beszélgettek egymással. A szent ember ekkor azt mondja Istennek: Én ezt nem értem! Ó, pedig ez egyszerű - válaszolja Isten – ez igazából csak „képesség” kérdése. Ők megtanulták egymást etetni, míg a falánk és önző emberek csak magukra gondoltak. „Amikor csak magunkra gondolunk ... a pokol van itt a Földön.” Az egymásra figyelés csodákra képes. *(az írást az interneten találtuk)*

Uram, adj türelmet,
Hogy elfogadjam amin nem tudok változtatni,
Adj bátorságot, hogy megváltoztassam,
Amit lehet, és adj bölcsességet,
Hogy a kettő között különbséget tudjak tenni.

Uram, tégy engem békéd eszközévé,
hogy szeressek ott, ahol gyűlölnek,
hogy megbocsássak ott, ahol megbántanak,
hogy összekössek, ahol széthúzás van,
hogy reménységet keltsek, ahol kétségbeesés kínoz,
hogy fényt gyűjtsak, ahol sötétség uralkodik,
hogy örömet hozzak oda, ahol gond tanýázik.

Ó Uram, segíts meg, hogy törekedjem,
nem arra, hogy megvigasztaljanak, hanem hogy én vigasztaljak,
nem arra, hogy megértsenek, hanem arra,

hogy én megértsek,
nem arra, hogy szeressenek, hanem hogy én szeressek.

Mert aki így ad, az kapni fog,
aki elveszíti magát, az talál,
aki megbocsát, annak megbocsátanak,
aki meghal, az fölébred az örök életre. Ámen. Assisi Ferenc

A kondói református egyházközség 2017. évi statisztikája

76 alkalommal volt gyülekezeti **istentisztelet**. Egész évben összesen 224 fi, 1.149 nő és 198 gyermek vett részt az istentiszteleteken, összesen: 1.571 fő. Egy istentiszteleten átlag: 3 fi, 15 nő, 3 gyermek, összesen: 21 fő/istentisztelet.

Megkereszteltünk 3 fit és 2 nőt, összesen 5 főt, Dobrosi Gergőt, Drabon Livia Barbarát, Nagy Beatrixot, Frank Viktort, Sztollár László Botondot. **Konfirmált** 1 fi, 2 nő, összesen 3 fő, Varga Zsófia, Nagy Beatrix, Antal Gyula. **Megesgettünk** 1 tiszta református és egy vegyes párt, összesen kettőt, Antal Gyula és Nagy Beatrix, Thiel Krisztián és Pásztor Szilvia. **Eltemettünk** 2 fit és 5 nőt, összesen 7 főt, Molnár Jánosné Tózsér Ilona 77 é., Szücs Andrásné Juhász Erzsébet 90 é., Kovács Istvánné Vass Lenke Mária 62 é., Batári Sándor 76 é., Bertók Lajosné Drabon Borbála 79 é., Mikesz László Árpád 62 é., Pócsik Józsefné Jakab Olga 82 é. testvéreinket.

Emlékharangszó volt: nh. Várady József lelkipásztornak I. 21-én, nh. Bilkay Évának I. 23-án, nh. Derda Demeternek II.5-én, nh. Szücs Juditnak III. 9-én, nh. Nagy Sándornak III. 13-án, nh. Tózsér Pálnak III.11-én, nh. Várady Józsefné dr. Gulyás Jolán Klárának V. 24-én, nh. Virág Ferencnének VII. 1-én, nh. id. Pócsik Ferencnek VIII.13-án, nh. ifj. Nagy Gyulának VIII.23-án, nh. Virág Ferencnek VIII. 20-án, nh. Pócsik Ferencnek IX. 11-én, nh. Geregúr Imrének és nh. Szava Jánosnének XI. 27-én, nh. Pogonyi Gézánének XII. 16-án, nh. Pócsik Ferencnének XII. 23-án, nh. tiszteletes Geszte-lyi Nagy Barnabás templomépítő lelkipásztornak XII. 26-án halála 100. évfordulóján.

Isten dicsőségére: N. N. 5.000.-, Tóth Tibor és családja 5.000.-, Molnár Gyuláné és családja 10.000.-, Gyulai Ferencné 2.000.-, Antal Gyuláné 5.000.-, Szücs Sándor 10.000.-, Pontosné Andrea 5.000.-, Szücs András Sajókeresztúrból 10.000.-, Szücs László DSédestapolcsányból 10.000.-, Pálkutas Dénes 2.000.-, Szücsné Orsolya Tardonáról 5.000.-, N. N. 5.000.-, Szunyog Zoltán és családja 5.000.-, Tózsér Gyuláné 10.000.-, özv. Tóth Lajosné 3.000.-, Batári Sándorné és családja 15.000.-, Tresza János és családja 10.000.-, Kántor Zsoltné 5.000.-, Dobrosi Tamás 10.000.-, ifj. Drabon József 10.000.-, Végső Gyula és családja 10.000.-, Kántor Zsoltné 2.000.-, nh. Bertók Lajosné gyermekei családostól 10.000.-, Antal Gyuláné 10.000.-, Tózsér Imréné 5.000.-, Kántor Zsoltné 2.000.-, a Soltész család 10.000.-, Thiel Krisztiánék esküvőjükör 7.000.-, Várady Zsolt és családja 10.000.-, Derda Demeterné 3.000.-, Kovács Lajosné 3.000.-, Kántor Zsoltné 2.000.-, Szlobodáné Végső Andrea és családja 5.000.-, Soltész Dezsóné 5.000.-, Jakab Lászlóné 3.000.-, Várady Zsolt és családja 10.000.-, Kántor Zsoltné 2.000.-, Varga Róbert és családja 6.000.-, Szunyog Zoltán és családja 20.000.-, nh. Szava Erzsike keresztanyja és gyermekei 2.000.-, Pócsik Ferencné és családja 5.000.-, N. N. 5.000.-, N. N. 20.000.-, Antal Andrásné 10.000.-, Tózsér Gyuláné 10.000.-, Tresza János és családja 10.000.-, Kántor Zsoltné 5.000.-, Bencs Sándor és családja 5.000.-, dr. Szász Zsuzsanna 10.000.-, Sütő Zoltán és felesége 5.000.-. **Összesen 354.000.-.**

Úrvacsora 6-szor volt. A szent jegyeket adták böjtre Tamkó József és családja III. 19-én (2 fi, 19 nő, 21 fő), húsvétra Pócsik Tiborné Molnár Zsuzsanna IV. 16-án (8 fi, 24 nő, 32 fő), pünkösdre dr. Várady György és családja VI. 4-én (15 fi, 42 nő, 57 fő), újkönyérre özv. Tóth Lajosné VIII. 27-én (4 fi, 14 nő, 18 fő), újbórra Varga Róbert és családja X. 22-én (5 fi, 23 nő, 28 fő), karácsonyra Balázs István és családja (8 fi, 24 nő, 32 fő). 2017-ben úrvacsorázott összesen: 42 fi, 146 nő, 188 fő. Átlagosan: 7 fi, 24 nő, 31 fő.

Legátus kétszer volt, mindkét alkalommal Debrecenből: húsvétkor Simon Zita, pünkösdkor Lázár Bulcsú I. éves.

Éves perselypénz: 379.075.-, alkalmanként: 4.988.-, fejenként: 241.-. Éves egyházfenntartói járulék: 939.500.-.

SOLI DEO GLORIA!

MAGYAR SZEMMEL

Turcsány Péter: Wass Albert a magyar jövő iránytűje – Gondolatok az emlékévkapcsán

Wass Albert életművének megbecsülése és nemzeti önbecsülésünk egy alapvető kérdés párhuzamos tételei.

Önértékelésünk része és – műveit megismervén – beteljesítője az Erdélyben született író minden mondata, minden munkája.

Trianon előszelének, Kolozsvár román megszállásának sokkja tíz éves korában érte, s élete további nyolcvan esztendeje e magyar és Kárpát-medencei traumára adott válaszkísérletek sora volt. Versben, oratóriumban, novellában, tanulmányainak tudatos kiválasztásában, gazdálkodóvá válásában, családalapításában, regényeinek témaválasztásában, katonai helytállásában, kitüntetéseiben, emigrációs szerepvállalásaiban, kultúránk értékeinek és nemzeti igazságaink önkéntes külképviseletének ellátásában, sőt angol nyelvű népszerűsítésében.

A magyar nemzet történelmi sorskérdései és az ezekre adott egzisztenciális válaszok adják novellái és regényei nagy részének fő témáit. Utóbbi negyed évezredünk társadalmi kérdéseinek úgymond Mengyelejev-táblázata rajzolódik ki művei által.

Mire a fák megnőnek című regénye az 1849-es oláh bosszúállástól a Kiegyezésig tartó időszak erdélyi középosztályának túlélési stratégiáját helyezi vizsgálódó tekintetünk elé. A kastély árnyékában című munka a Millennium úri és polgári osztályainak megdöbbentő önbírálata, a Kárpát-medencei nem magyar nemzetiségek alantas eszközökkel való előnyszerzésének időszaka.

A Farkasverem című Baumgarten-díjas alkotás a Mezőség történelmi vezető osztályának társaslélektani élveboncolása és egy szárnyabontó nemzedék lélekelemzése: szerelmeké, irodalmi szárnypróbálgatásoké, nagycsaládok egymásba kapaszkodó megmaradásáé egy elnyomó és idegen impérium alatt.

E műnek mintegy folytatása a Csaba című nagyszerű munka, amely az említett nemzedék népnemzeti összefogásának és eszmélésének kulcsregénye.

A szerző mintegy predestinálva volt arra, hogy a Jönnék! című újabb könyvében a 2. Bécsi-döntés fájdalmas-reményteli, boldog-szomorú pillanatainak hiteles történetét dokumentálja.

Az Adjátok vissza a hegyeim! című méltán legközkedveltebb pamflet-regénye Trianon után a másodsorú is igazságtalan politikai diktátummal megpecsételt háborúvesztés drámája.

Az Átoksori kísértetek és az Elvész a nyom a második világháború megpróbáltatásait élő erdélyi ill. közép-európai társadalmi öszképet vizsgálja – önmetsző elemzésekkel, heroikus emberi értékek pusztulásra ítéltségével.

A Tizenhárom almafa és az Elvásik a veres csillag a bolsevik ember típus és diktatúra hétköznapijait sötét szatírba mártva állítja pellengérré. Az író e munkákban tér- és időbeli távolságból tud hiteles képet festeni a magyarországi és az erdélyi mentalitás különbségeiről, majd a Duna-delta gulágjában szenvedő székely társairól. E könyveket már a 60-as években írta Amerikában.

Műveiben ugyanakkor helyt kapnak a magyarság és Európa sorskérdéseinek válaszkísérletei is. Még a második világháború alatt megírta az Egyedül a világ ellen című kisregényt, amelynek kamasz-hőse az igazságkeresés és az emberi segítőkészség emblematikus alakjává vált. A háború lezárása után megírt Ember az országút szélén és a későbbi Antikrisztus és a pásztorok című regények főlemelő férfi- és nőalakjában az iszonyatokkal szembeszálló életút-mintákat találjuk fel.

Az Örökösök című DP-regény a legyőzött nemzetek hontalanjainak összefogását példázza egy fiatal közösség életében: kis- és nagynemzetek, győztesek és vesztesek demokratikus Európájáért száll síkra!

Két remekműve pedig világirodalmi szinten szólaltatja meg emberi társadalom és kozmikus természetvilág elvesző összhangját. A Funtineli boszorkány a nősors Kárpát-világi, havasi nagyregénye, a társadalom kivetettjei között élő asszony – kamaszlány, anya majd szent – csodás története a leghétköznapibb realitások bugyraiban, megrázkódtatásai és apoteózisa. Életének legutolsó novellafüzére a Hagyaték egyfajta história-főlötti összegző munka. A hitevesztett történelem ércsapjai alatt vergődő áldozatok világában keresi, találja meg és mutatja fel a magyar táltos-papok csodákra képes cselekvési terét!

Wass Albert életműve a nagy lélek válasza egy kisstílu, egy emberségünkben vérig alázó korszakra, éppúgy a fasizmus éveiben, mint a bolsevizmus fél-földrésznyi „imperializmusa” alatt.

„Amit ők nem őrizhetnek meg, azt kell nekem megőriznem számukra. Amit ők nem mondhatnak ki, azt kell nekem kimondanom helyettük is. Amit ők nem sírhatnak világgá, azt kell nekem világgá kiáltanom.” (Wass Albert: A magyarságtudat gyakorlata)

RADOSTYÁNI HÍREK, HIRDETÉSEK

Szeretettel hirdetjük a böjti úrvacsora alkalmát. Február 18-án, böjt első vasárnapján az Úr szent asztalát megterítjük, az úrvacsorát kiosztjuk, az ünnepi istentisztelet a templomban lesz 10 órai kezdettel. Csütörtökön, pénteken és szombaton 5 órai kezdettel a gyülekezeti teremben tartandó bűnbánati istentiszteleteken készülhetünk a szent vendégségbe.

Konfirmációi oktatásra öt gyermek jelentkezett Radostyánban.

Ebben az esztendőben **Isten dicsőségére adomány** érkezett: néhai László Ferencné leánya Sajószentpéterről 6.000.-.

Emlékharangszó volt február 8-án néhai idős Soós Lajos halálának 20. évfordulóján.

Ebben az évben eltemettük január 12-én Handki János 58 éves és felesége, Matiz Mónika 51 évet élt testvéreinket.

Január 27-én szombaton Sajóbáonyban prédikált Várady Zsolt lelkipásztor az **ökumenikus imahét** záróalkalmán a szépen felújított református templomban. Istentisztelet után az óvodában várták a gyülekezetek tagjait szeretetvendégségre.

**„HISZEM, TE VAGY AZ ÉN ÖRÖKSÉGEM,
TELJES ERŐMMEL AZÉRT AZON LÉSZEK,
HOGY A TE IGÉDET MEGŐRIZZEM.”**

CXIX. zsoltár 29. verse

RADOSTYÁNI SION

A Radostyáni Református
Egyházközség Lapja
Szerkesztő és kiadó:

Várady Zsolt lelkipásztor
HUNGARIA-3776 RADOSTYÁN

Kossuth L. utca 2-4. szám

Villámposta:

radostyan@gmail.com

Telefon: +36/48/424-570

+36/30/6392903

Honlapcímünk a világhálón:

www.radostyan.ref.hu

Megjelenik igény szerint,
évente legalább egyszer.

Adomány az újságra
példányonként 50 forint.
Lapunknak szánt írásait,
észrevételeiket

a fenti címre kérjük.

XXVI. évfolyam 1. szám

(60. szám) 2018. február